

hvor jeg havde den glæde at sidde i mange år: Hvis ikke ministrene i Europaudvalget kan udtale sig helt åbent, ikke kan udtale sig uden risiko for, at det skal stå i et referat bagefter, som offentliggøres, så vil der uundgåeligt ske det, at udvalget får mindre at vide.

Der er oplysninger, som vi ikke kan risikere når til offentlighedens og andre landes kendskab. Der er oplysninger om andre landes forhandlingspositioner, som kan være dybt generende for andre lande at få belyst herfra. Derfor er det efter min bedste mening en dårlig idé.

Dette har ikke noget at gøre med et principielt syn på åbenhed, den ønsker jeg så meget som muligt, men den har sine grænser. Grænserne sættes jo netop der, hvor udvalget selv må se i øjnene, at det afskæres eller risikerer at blive afskåret fra vigtige oplysninger. Det har altid for mig været afgørende, at Europaudvalget skulle have en så tilbundsgående orientering som overhovedet muligt, og at udvalgets arbejde måtte tilrettelægges med det hensyn for øje. Og det vil ikke være dækket af dette forslag, som jeg derfor må afvise på regeringens vegne.

Det er ikke på nogen måde i modstrid med, at vi i øvrigt arbejder for den størst mulige åbenhed og gennemsigtighed i EU-arbejdet. Det vil vi fortsætte med.

Claus Larsen-Jensen (S):

Udenrigsministeren har på fremragende vis gennemgået argumenterne i forhold til, hvorfor det ikke er særlig hensigtsmæssigt med åbne møder i Europaudvalget. Jeg skal ikke gentage alle de argumenter, udenrigsministeren allerede er kommet med. Det er jo også lidt en genudsendelse det her. Vi har jo behandlet det her forslag fra Enhedslisten en hel del gange før.

Vi er stærke tilhængere af åbenhed og offentlighed og andet, men hør lige engang: Vi har et udvalg, hvor stort set alle partier sidder og er repræsenteret, hvor alle papirer stort set er offentlige papirer, hvor vi diskuterer time efter time, dag efter dag, uge efter uge, har spørgsmål i salen her ned til mindste detalje. Det er meget vanskeligt at få øje på, at der er tale om en lukkethed.

Dybest set handler det her om, at forslagsstillerne egentlig gerne vil give en præsentation af, at det, der foregår i Europaudvalget, er sådan noget i en lille lukket loge, hvor der foregår nogle hemmeligheder, som helst skal holdes

bort fra offentligheden og den demokratiske proces.

Den demokratiske proces er på plads, og det, der ville være konsekvensen af at lukke dørene op, ville være, som udenrigsministeren siger, at vi sådan set vil handicappe vores egen politiske indflydelsesmulighed som folketingsmedlemmer. Det ville svare til, at man som den ene part, når man sidder og spiller kort, havde lagt alle kortene på bordet, mens den anden sad og skjulte dem. Det ville ikke være særlig hensigtsmæssigt at spille kort på den måde, hvis ikke det ligefrem er kabale, man lægger.

Men o.k., jeg vil på Socialdemokratiets vegne afvise forslaget, som jeg også har gjort tidligere.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal på det her tidspunkt bare rette en misforståelse. Hr. Claus Larsen-Jensen antydede, at her var tale om en genfremsættelse. Det er ikke tilfældet. Det her forslag har ikke på noget tidspunkt tidligere været behandlet her i Folketingssalen som beslutningsforslag, så det argument kan man i hvert fald ikke bruge.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Spørgsmålet om udvalgmøder kan jeg da i hvert fald erindre, at vi har diskuteret et par gange. Men jeg er godt klar over, at anledningen til, at Enhedslisten kommer med forslaget igen, er, at Enhedslisten henviser til de erfaringer, der er i Sverige. Men indholdet og argumentationen frem og tilbage er jo stort set den samme.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er til gengæld helt korrekt, at Enhedslisten tidligere har foreslået åbne udvalgmøder. Det kunne vi ikke komme igennem med. Det måtte vi konstatere. Det har vi derfor heller ikke plaget Folketinget med at komme med en genfremsættelse af, for det vidste vi godt ikke kunne lade sig gøre.

Men så har vi ønsket, at vi dog alligevel kunne få en lidt mindre forbedring, for vi er jo praktiske folk. Jeg vil da bede om, at man i det mindste tager imod den hensigt, der ligger i det, nemlig at opnå gradvise skridt fremad, når vi nu ikke kan få det hele på én gang.

Dermed er vel også det historiske forløb afklaret, så man i hvert fald ikke skal skyde for-